شماره ۱۰۸، آذر و دی ۱۳۹۸ **پژه***ش نف***ت**

بررسی آزمایشگاهی تشکیل هیدرات متان در حضور سیال دو فازی آب- هیدرو کربن

محبوبه محمدطاهری[«]، زهرا طاهری و محمدحسین ملازینلی پژوهشکده توسعه فناوریهای شیمیایی پلیمری و پتروشیمیایی، پژوهشگاه صنعت نفت، تهران، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۵/۶ تاریخ پذیرش:۱۳۹۸/۷/۱

چکیدہ

حضور فاز هیدروکربنی در مطالعات موردی بررسی ریسک تشکیل هیدرات امری بسیار محتمل است. سینتیک تشکیل هیدرات میتواند متأثر از حضور فاز هیدروکربنی در نتیجه اعمال مقاومتهای انتقال جرم و حرارت باشد. در این کار علمی بنیادی، اثر حضور سیال هیدروکربنی بر مراحل هستهزایی و رشد در تشکیل هیدرات گازی متان بررسی شد. بدین منظور، آزمونها در دو نرخ سردسازی و نسبت حجمی فاز هیدروکربن به آب متفاوت انجام و پارامترهایی نظیر زمان و دمای القا، میزان درصد تبدیل آب به هیدرات و زمان متوقف شدن رشد بلورهای هیدرات اندازه گیری و یا محاسبه شد. مشاهده شد که حضور فاز هیدروکربنی بدون توجه به نرخ سردسازی سبب کاهش زمان و دمای القا، و محای القا، مرحله هستهزایی میشود. حضور فاز هیدروکربنی بر میزان درصد تبدیل آب به هیدرات اندازه گیری و یا محاسبه شد. مشاهده مرحله هستهزایی میشود. حضور فاز هیدروکربنی بر میزان درصد تبدیل آب به هیدرات و بر مدت زمان رشد بلورهای مرحله هستهزایی میشود. حضور فاز هیدروکربنی بر میزان درصد تبدیل آب به هیدرات و بر مدت زمان رشد بلورهای هیدرات نیز اثر معنادار داشت. بهطور کلی در نتیجه پراکندگی قطرات آب در فاز هیدروکربنی و افزایش سطح مرزی فاز آب و تشکیل لایه هیدرات به دور قطرات، میزان درصد تبدیل آب به هیدرات و مدت زمان رشد بلورهای یافت. از طرفی دیگر، با افزایش نسبت میزان فاز هیدروکربنی به آب، پیشرفت سینتیک تشکیل هیدرات و میزان تبدیل آب به هیدرات مدوسته میدرات و میزان فاز هیدروکربنی به آب، پیشرفت سینتیک تشکیل هیدرات و میزان تبدیل

كلمات كليدى: هيدرات متان، زمان القا، سينتيک تشکيل هيدرات، فاز هيدروکربن مايع ، نرخ سردسازى

مقدمه

هیدراتهای گازی ترکیبات جامد بلوری هستند که از کنار هم قرار گرفتن مولکولهای آب و مولکولهای سبک آلی مانند متان، اتان و ... تشکیل میشوند. عامل پایداری بلورها تشکیل پیوند هیدروژنی بین مولکولهای میزبان (مولکول آب) و نیروی واندروالسی

است که بین مولکول های میزبان و مهمان (مولکول گاز) به وجود می آید. تفاوت هیدرات گازی نسبت به یخ در پایداری آن در دمایی بالاتر نسبت به نقطه ذوب یخ، در شرایط فشار بالاتر از فشار محیط است [۱]. تشخیص تشکیل هیدرات در لوله های انتقال گاز طبیعی به عنوان عامل مسدودکننده، توجه صنعت را به افزایش شناخت و آگاهی از شرایط تشکیل هیدرات گازهای مختلف و چگونگی جلوگیری از تشکیل آن ها معطوف کرد [۲].

^{*}مسؤول مكاتبات

آدرس الکترونیکی mohammadtaherim@ripi.ir

شناسه ديجيتال: (DOI: 10.22078/pr.2019.3845.2758)

کمبود منابع علمی منتشر شده در دسترس نویسندگان این مقاله را بر آن داشت تا بررسی پایهای سینتیک تشکیل هیدرات در سیستمهای با حضور فاز هیدروکربنی را دنبال کنند. به همین منظور در قدم اول و در مقاله علمی حاضر، اثر حضور سیال هیدروکربنی بر سینتیک تشکیل هیدرات متان بررسی شد. به عنوان آزمون شاهد، ابتدا تشکیل هیدرات متان فقط در حضور آب تحت دو نرخ سردسازی متفاوت انجام و سپس با حضور فاز هیدروکربنی، آزمایشهای مقایسهای تکرار شد.

مواد و دستگاه

از گاز متان با خلوص ۹۹/۹۹٪ (کپسول ۵۰ لیتری از رهام گاز تهیه شده است) و آب مقطر برای تشکیل هیدرات و از میعانات گازی با وزن مولکولی متوسط ۱۳۰/۹ g/gmol و وزن مخصوص ۰/۷۴۳۸ بیرای فیاز هیدروکربنی استفاده شد. در انجام آزمایشها از یک راکتور ژاکتدار مجهز به همزن به حجم ۷۵۰ mL (از جنـس SS ۳۱۶) بـا يـک حمـام آبـی بـا قابليـت برنامهریــزی دمایــی اســتفاده شــد. شــیر اطمینـان راکتور تحت فشار طبق مدارک طراحی روی ۱۸۰ bar تنظیم شده است. از یک سنسور فشار ۲ برای اندازه گیـری فشـار راکتـور و از یـک سنسـور دمـا^۴ بـا دقت C° ۵/۰ برای اندازه گیری دمای درون راکتور استفاده و دادههای اندازه گیری شده در طول زمان به کمک یک سامانه ثبت دادهها^۵ در حافظه کامپیوتر ثبت شد. در شکل ۱ شماتیک سامانه آزمایشــگاهی نشــان داده شــده اســت.

شرح أزمايش

ابتدا راکتور با استفاده از آب مقطر شسته شده و سپس برای انجام هر آزمون مقادیر مختلف آب و فاز هیدروکربنی (HC) طبق جدول ۱ وارد راکتور شد.

برای جلوگیری از تشکیل هیدرات گازی باید ابتدا شناخت کافی نسبت به عوامل مؤثر بر پدیده تشكيل بلور هيدرات، هم از منظر ترموديناميكي و هم از منظر سینتیکی، وجود داشته باشد [۳ و ۴]. از عوامل مؤثر بر دما و فشار تعادل ترمودینامیکی میتوان به مواردی نظیر ترکیب درصد گاز، حضور فاز هیدروکربنی، حضور مواد محلول در فاز آبی مثل ترکیبات آلے با پیوند ہیدروژنے [۵]، نمکھای معدنے [۶]، نمکھای آلے مثل مایعات یونے [۷] و یا حضور موادی مانند نمک های آمونیوم کواترنری کـه وارد سـاختار هیـدرات میشوند [۸]، اشـاره کـرد. از آنجایی کــه اجــزاء اصلـی سـاختار هیـدرات یعنـی مولکول های آب و گاز در فازهای متفاوت حضور دارند و نیز در تشکیل بلور، مراحل هستهزایی و رشد به شدت متأثر از پارامترهای عملیاتی هستند، بررسی سینتیک تشکیل پیچیدگهای زیادی بههمراه دارد. در برخی کارهای علمی اثر پارامترهایی نظیر نسبت مولی آب به گاز [۹]، دور همزن و نرخ سردسازی [۱۰] در بررسی سینتیک تشکیل هیدرات مرورد توجـه قـرار گرفتـه اسـت. بـرای مثـال، لـی و همکارانـش [۱۱] آزمایشاتی را جهت بررسی اثر نرخ سردسازی ٔ در تشکیل هیدرات متان در رسوبات انجام دادند و دریافتنـد کـه نـرخ سردسـازی هیـچ تأثیـر آشـکاری برروی تعادل ترمودینامیکی تشکیل هیدرات نداشت، اما بهطور قابل توجهى فرآيند سينتيك تشكيل هیدرات را تحت تأثیر قرار داد. برای بررسی عملکرد افزودنی ها بر سینتیک تشکیل هیدرات در شرایط واقعی خطوط لولیه انتقال گاز کیه میعانیات گازی در کنار آب نیز حضور دارد، باید نقش فاز هیدروکربنی در آزمون های شاهد شناخته شده باشد. با توجه به اینکے مولکول ہای آلے با اندازہ مولکولے بزرگتے از حفرات هیدرات در ساختار هیدرات شرکت نمی کنند [1]، این فرضیه مطرح است که بهواسطه اثر حضور فاز غيرقابل امتراج هيدروكربني بر انتقال جرم و حرارت سیستم، سینتیک رشد بلورهای هیدرات نيز تحت تأثير قرار گيرد.

^{1.} Quaternary Ammonium Salts

^{2.} Cooling Rate

^{3.} Pressure Transmitter

^{4.} Temperature Transmitter

^{5.} Data Logger

شکل ۱ شماتیک سامانه آزمایشگاهی

جدول ۱ مشخصات آزمونها

آزمايش	حجم فاز هيدروكربني (mL)	حجم فاز آبی (mL)	نرخ سردسازی (C/h°)
١	•	۳۰۰	١.
٢	•	۳۰۰	۵
٣	۱۵۰	10.	۱.
۴	٢٢۵	۷۵	۱.
۵	۱۵۰	10.	۵
6	۲۲۵	۲۵	۵

سیستم در منطق متعادلی هیدرات قرار بگیرد سیستم از نظر ترمودینامیکی مستعد شروع تشکیل فاز جامد هیدرات میباشد؛ به این مفهوم که مرحله هستهزایی هیدرات در مقیاس مولکولی آغاز می شود درحالی که نشانه های ماکروسکوپی رشد بلورهای هیدرات هنوز نمایان نشده است. با گذشت زمان و کاهش دمای حمام آبی و درنتیجه، کاهش دمای سیال داخل راکتور، اختلاف بین شرایط عملیاتی و شرایط تعادلی بیشتر و بیشتر می شود (نیروی محرکه پیشرفت سینتیک متناسب با همین پس از تخلیه هوای داخل راکتور، فشار راکتور با گاز متان در دمای ^C ۳۰ برروی ۱۳۰ bar تنظیم و سپس همزن روشن شد. پس از شروع به کار سامانه ثبت داده، ابتدا دمای حمام طبق نرخ سردسازی ثابت، از ^C ۳۰ به ^C ۵ کاهش یافته و سپس در دمای ^C ۵ بهصورت همدما ثابت نگه داشته شد. سینتیک بشکیل هیدرات بر مبنای تغییرات فشار و دمای داخل راکتور بررسی و مقایسه شد. آزمایشها تکرار نشدند.

بحث و نتايج

در طبی آزمون به محض اینکه شرایط دما- فشار

برهش نفت شماره ۱۰۸، آذر و دی ۱۳۹۸

گاه با گذشت زمان از این صفر محلی پیک دمای تشکیل هیدرات مشاهده شد، این زمان بهعنوان "زمان القا^۲" گرزارش میشود. در این تحقیق، نقطه صفر محلی اندازه گیری زمان القا ۲/۵ h بعد از شروع آزمایش برای نرخ کاهش دمای بعد از شروع آزمایش برای نرخ کاهش دمای ۲/۵° ۵ است. آزمون شاهد

در آزمونهای شاهد (آزمایشهای ۱ و ۲)، ml ۳۰۰ ml آب در راکتور ریخته شده و تغییرات دما و فشار راکتور در شکل ۲ برای نرخ سردسازی ۰۲^۵ ۹ و ۵ نشان داده شد. در شکلهای ۲- الف-۱ و ۲- الف-۲، از ۲° ۳۰ تا ۲° ۵ روند ابتدایی کاهش دما و فشار با شیب ثابت نزولی نشان از پدیده انقباض گاز بهدلیل کاهش دما طبق معادله حالت گازها را دارد.

اگر در مرحله کاهش دما با نرخ ثابت نشانه شروع تشکیل هیـدرات (پیک دمایی در دمای سـیال داخـل راکتور) مشاهده شد، دمای متناظر با شروع پیک دمای تشکیل هیدرات بهعنوان "دمای القا" گـزارش میشـود. اگـر در حیـن مرحلـه کاهـش دمـا با نـرخ ثابـت نشـانه تشـکیل هیـدرات دیـده نشـد، در نهایت دمای حمام و دمای سیال داخل راکتور به مقدار ثابت می سند (در این تحقیق دمای ثابت حمام C° ۵ و بهدلیل وجود مقاومت انتقال حرارت سیال مبرد و پوسته راکتور، دمای ثابت سیال داخل راکتور حدود C° ۶/۶ اندازه گیری شد) و با گذشت زمان بیشتر، انتظار میرود نشانه رشد بلورهای هیــدرات در نمودارهـای دمـا- فشـار دیــده شـود. معمولاً در مرحله همدما بهدلیل ثابت بودن دما در سیستم از پارامتر زمان بهعنوان مبنای نقطه شروع رشد بلورهای هیدرات استفاده می شود. زمان صفر محلی لحظه رسیدن به دمای ثابت حمام است و هر

1. Induction Temperature

2. Induction Time

3. Valderrama-Patel-Teja Equation of State

البته باید در نظر داشت که حلالیت متان در آب بسیار کم است و همزدگی کامل سبب شده است که فاز آبی اشباع از متان باشد. منحنی تجزیه تعادلی هیدرات متان از نرمافزار فاز گاز و مایع استخراج شد که در این نرمافزار فاز گاز و مایع براساس معادله حالت VPT و فاز هیدرات براساس معادله واندروالس شبیهسازی می شود [۱۲]. با ورود به منطقه تعادلی هیدرات در طول کاهش دمای داخل راکتور، تشکیل هستههای میکروسکوپی هیدرات در فاز آبی محتمل است که قابل ردیابی نیست اما هرچه اختلاف دمای داخل راکتور نسبت به منحنی تجزیه تعادلی هیدرات متان بیشتر باشد، نیروی محرکه برای رشد بلورهای هیدرات به صورت ماکروسکوپی قوی تر خواهد بود [۱].

بەدلیل گرمازا بودن تشکیل هیدرات، شروع تشکیل هیدرات را میتوان براساس همزمانی کاهش سریع فشار در کنار افزایش دمای داخل راکتور تشخیص داد [۱]. در شکل ۲ مشاهده می شود که میزان بالای گرمـای آزاد شـده ناشـی از تشـکیل هیـدرات، دمـای نقطامای داخل راکتور را تا نزدیک به دمای تعادلی هیدرات متان افزایش میدهد. با کنترل دمای داخل راکتور به کمک حمام آبی در دمای ثابت ۵°C مصرف گاز و تشکیل هیدرات ادامه می یابد تا در نهایت، کاهش فشار سبب می شود تا سیستم به منحنی تعادلی نزدیک شده و رشد بلورهای هیدرات محدود شود. در شکلهای ۲- ب- ۱ و ۲- ب- ۲ می توان پیک افزایش دما را همزمان با افت فشار ناگهانی رؤیت کرد. برای نرخ سردسازی ۲۰ °C/h در شـکل ۲- ب- ۱ مشـاهده می شـود کـه بعـد از رسـیدن دمـای حمـام بـه دمـای ثابـت C° ۵، دما و فشار سیستم با گذشت زمان بهمدت ۵/۷ h ثابت میماند؛ درحالیکه سیستم در منطقه پایدار ترمودینامیکی هیدرات قرار دارد. این زمان اندازه گیری شده همان "زمان القا" است. در این مرحله فرض می شود که هسته های اولیه هیدرات در توده آبی در حال شکل گیری است بدون اینکه

مصرف گاز قابل توجهی وجود داشته باشد. با شروع مرحله رشد بلورهای هیدرات، مولهای گاز از فاز گازی جدا شده و وارد فاز هیدرات میشوند و به همین دلیل، کاهش فشار ناگهانی فاز گاز نشانهای از شروع مرحله رشد در نظر گرفته میشود.

با مقایسه نرخ سردسازی C/h ۵ در شکل ۲ – ب – ۲، مشاهده می شود بلورهای هیدرات قبل از رسیدن دمای حمام به مقدار ثابت و در دمای C[°] ۴/۲ شروع به رشد میکنند. معمولاً در نرخ سردسازی ثابت، "دمای القا" شروع تشکیل هیدرات گزارش می شود. از مقایسه تغییرات فشار منتسب به رشد می مود. از مقایسه تغییرات فشار منتسب به رشد می شود. از مقایسه تغییرات مواع تشکیل میدرات می شود. از مقایسه تغییرات فشار منتسب به رمد می شود. از مقایسه تغییرات فشار منتسب به رمد می شود. از مقایسه تغییرات فشار منتسب می در می می شود. از مقایسه تفییرات در می کامی ۲ – ب ۲ و می در مان منطبق با هم بوده در حالی که با گذشت زمان سینتیک تشکیل هیدرات برای نرخ سردساز ۱۰°C/h

با صرف نظر از حلالیت ناچیز متان در آب، میزان مول متان وارد شده به فاز هیدرات در پایان هر آزمون (در طول ۱۰ h مصرف گاز) به کمک معادله زیر محاسبه شد [۱]:

 $\Delta n = (PV/ZRT)_{0} - (PV/ZRT)_{t}$ (1)

در این معادله P فشار سیستم، V حجم فاز گاز، T دما و R ثابت جهانی گازها است. از معادله پنگ رابینسون^۲ باری محاسبه ضریب تراکمپذیری (Z) استفاده شد. پانویس 0 و t بهترتیب نشاندهنده تعداد مولهای متان در لحظه ابتدایی بارگذاری راکتور و در لحظه پایان آزمون بود. نقطه پایانی آزمون ۱۰ ۸ پاس از شروع رشد بلورهای هیدرات در نظر گرفته شد. در ساختار si هیدرات متان، هر ۱ mol ۱ mol گاز معادل mol مولکول آب است [۱] و درصد آب تبدیل شده به هیدرات، با فرض رعایت استوکیومتری کامل هیدرات، مطابق معادله زیر محاسبه شد:

درصد تبدیل آب به هیدرات=($\Delta n \times 5.75 \times 18.02$)/m_{water} (۲)

2. Peng-Robinson

^{1.} Valderrama-Patel-Teja Equation of State

پُرُو*ث نفت* شماره ۱۰۸، آذر و دی ۱۳۹۸

شد. در مقابل هیدرات تشکیل شده تحت نرخ سردسازی C/h° ۵ ساختار متخلخل داشت. أزمون تشکیل هیدرات متان در حضور فاز هید ر و کر بنی برای بررسی اثر حضور فاز هیدروکربنی، آزمایشها در دو نسبت مختلف آب به هیدروکرین (طبق جدول ۱ نسبتهای ۱:۱ و ۳:۱) انجام و تغییرات دما و فشار این آزمون ها براساس زمان در شکل ۴ نشان داده شد. خلاصه نتایج در جدول ۲ آورده شده است. در آزمایشهای ۳ و ۴ (برای نرخ سردسازی ۲/۱[°] ۲) و در آزمایشهای ۵ و ۶ (برای نرخ سردسازی C/h°۵) بهترتیب آب و هیدروکربن با نسبتهای حجمی ۱:۱ و ۳:۱ در سیستم حضور دارند. از آنجا که فاز گاز مورد استفاده در آزمایشها متان خالص است یس انحلال گازها در فاز هیدروکربنی تأثیری بر توزیع و ترکیب درصد اجزاء فاز گاز نداشته و عملاً حضور فاز هیدروکربنی منحنی تعادلی هیدرات متان را تغيير نمي دهد [۱].

در جـدول ۲ نتایـج بهصـورت خلاصـه ارایـه شـده اسـت. همان گونه که از نتایج مشاهده می شود، میزان درصـد تبدیـل آب سیسـتم در ۱۰ h رشـد بلورهـای هیـدرات، بـرای نـرخ سردسـازی C/h کمتـر از نـرخ سردسـازی C/h° ۵ اسـت. بـا ورود مولهـای گاز به بلورهای هیدرات، افت فشار سیستم شرایط عملیاتے را بہسے منحنے تعادلے ہیے درات سوق داده و در نتیجـه کمشـدن نیـروی محرکـه (اختـلاف میان شرایط عملیاتی نسبت به تعادلی) سرعت تشکیل هیدرات افت میکند. شکل ۳ تصویر کیفی از هیدرات متان تشکیل شده در آزمونهای شاهد را بـرای نـرخ سردسـازی ۲/۰° ۱۰ در سـمت راسـت و نـرخ سردسـازی C/h° ۵ در سـمت چـب نشـان میدهـد. همان گونے کے مشاہدہ می شود نرخ سردسازی اثر قابل توجهی روی کیفیت هیدرات تشکیل شده گذاشتہ است. ہیدرات تشکیل شدہ طے سردسازی با نرخ C/h [°]C/h بهصورت کلوخهای بوده درحالی که مقدار کمی آب هیدرات نشده نیز در راکتور مشاهده

آزمايش	آب: هيدروكربن	نرخ سردسازی (°C/h)	میزان اولیه گاز (mol)	دمای القا (°C)	زمان القا (h)	میزان نهایی گاز (mol)	میزان گاز مصرف شده در هیدرات (mol)	تبدیل آب به هیدرات (mol)	تبدیل آب به هیدرات (./)
١	۰: ۱	۱.	۲/۸۲	818	۵/۷	۱/۶۰	1/22	٧/٠٢	47/1
۲	۰: ۱	۵	۲/۸۳	٧/٩	-	١/۴٧	۱/۳۶	۷/۸۲	۴٧/۰
٣	۱: ۱	١.	۲/۸۷	۶/۷	۰/٣	۲/۲۶	٠/۶١	۳/۵۱	47/1
۴	۳: ۱	١.	۲/۸۵	٩/٩	-	۲/۵۶	•/۲٩	١/۶٧	۴۰/۱
۵	۱: ۱	۵	۲/۸۴	۱۱/۰	_	7/49	۰/۳۸	۲/۱۹	۲۵/۷
۶	۳ : ۱	۵	۲/۸۴	٧/٠	•	۲/۶۹	•/1۵	۰/٨۶	۲ • /۷

جدول ۲ خلاصه نتایج آزمونها

شکل ۳ تصویر هیدرات متان تشکیل شده در شرایط شاهد برای نرخ سردسازی ۲/۱۰ ° ۱۰ (سمت راست) و ۲/h ۵ (سمت چپ)

دمای سیستم به سرعت تا دمای ثابت متناسب با دمای حمام کاهش یافت.

در اثر حضور همزن و اختلاط دو فاز غیرقابل امتزاج هیدروکربنے و آبے، این فرضیہ وجود دارد کہ تودہ آب بهصورت قطرات پراکنده در سیستم به حرکت در میآیند و سطح تماس فاز گاز با آب بیشتر شود. انتظار میں رود در نتیجه این افزایش سطح تماس مرحله هستهزایی در تشکیل هیدرات کاهش یافته و رشد بلورهای هیدرات سریعتر آغاز شود. در نقطـه مقابـل، بلورهـای هیـدرات از سـطح قطـرات آب رشد کرده و منجر به تشکیل لایهای از هیدرات بـه دور قطـرات آب میشـوند. بـا افزایـش ضخامـت لایے ہی۔درات عمالا آب باقیماندہ در مرکز قطرات به تله افتاده و از دسترس فاز گاز خارج می شود بهطوریکه میزان تبدیل آب به هیدرات با گذشت زمان محدود و از درصد تبدیل نهایی آب به هیدرات کاســته میشـود. بـا مقایسـه زمـان کلـی مصـرف گاز در آزمون هــا بــا نــرخ سردســازی C/h ۵، در آزمــون شــاهد ۲ در مـدت h ۱۰ درصـد تبدیـل ۴۷/۰ و در حضـور فـاز

مطابق شکلهای ۴- الف و ۴- ب، در آزمایش ۳ نسبت به شاهد (آزمایش ۱) زمان القا از ۸/۷ h به h /۳ h کاهـش یافتـه و در آزمایـش ۵ نسـبت بـه شاهد (آزمایـش ۲) دمـای القـا از ℃ ۷/۹ بـه ℃ ۱۱/۰ کاهــش يافــت کــه مىتـوان گفــت حضـور فـاز هیدروکربنی نقطه عملیاتی شروع تشکیل هیدرات را تعدیل کردہ است. بہطور کلے دمای سیال در نقطہ شروع تشکیل هیدرات و پس از آن در زمان رشد بلورها، متأثر از دو پارامتر میزان هیدرات تشکیل شده و ضريب يراكندگي حرارتي سيال خواهد بود. بەدلیل آن کے هیدروکرین نسبت به آب ضریب هدایت حرارتی پایینتر و گرمای ویژه بالاتری دارد سرعت یراکندگی حرارت در سیال کاهش یافته و دما به نسبت آزمایش شاهد بالاتر می رود اما از طرفے دیگر، اثر معکوس کاهش گرمای آزاد شدہ در سیال درنتیجه کاهش میزان هیدرات تشکیل شده (برای مثال آزمایش ۶) سبب تعدیل دمای سیستم در زمان شروع تشکیل هیدرات نسبت به آزمایـش شـاهد میشـود. البتـه بعـد از رسـیدن بـه یایان تشکیل هیدرات و متوقف شدن مصرف گاز،

مرو فر نفت شماره ۱۰۸، آذر و دی ۱۳۹۸

هیدروکربنی برای آزمون ۴٪ تبدیل ۲۵/۷ در مدت h ۲/۵ حاصل شد. طبق جدول ۲، با مقایسه درصد تبدیل آب اولیه به هیدرات در دو آزمون ۱ و ۳ برای نرخ سردسازی ۲/۵° ۱۰ تفاوت معناداری مشاهده نشد درحالی که مصرف گاز در آزمون شاهد در بازه زمانی ۱۰ ۱ در حضور فاز هیدروکربنی در طول ۴ به درصد تبدیل نهایی ۲۲/۱٪ رسید.

همان گونه که در بخش ۴–۱ مشاهده شد، در غیاب فاز هیدروکربنی کاهش نرخ سردسازی اعمال شده به سیال منجر به افزایش ۵٪ تبدیل آب به هیدرات شد. در حضور فاز هیدروکربنے نیے مکانیسم رشد بلورهای هیدرات و درصد تبدیا نهایی آب به هیدرات متأثر از نرخ سردسازی C/h بوده و حضور فاز هیدروکربنی با ایجاد پراکندگی قطرات آب در اثر اختلاط و افزایش لایه مرزی آب در تماس بافاز گاز سبب شد که مدت زمان رسیدن به پایان رشد بلورهای هیدرات در طول کمتر از ۴ h حاصل شـود. در بررسـی اثـر میـزان نسـبت حجمـی فـاز آب به هیدروکربن بر تشکیل هیدرات متان، آزمایش ها در نسبت ۳:۱ برای آب به هیدروکربن تکرار شد. تغییرات دما و فشار برای نرخهای سردسازی C/h [°]C/h و C/h ۹ بهترتیب در شکل های ۴-ج و ۴- د نشان داده شــد.

افزایش نسبت هیدروکربن به آب سبب شد که فاز هیدروکربن بهصورت لایه حائلی از تماس مؤثر آب با گاز جلوگیری کرده و پیشرفت سینتیک تشکیل هیدرات و میزان تبدیل آب به هیدرات را محدودتر کند (جدول ۲) اما در مقابل مدت زمان رسیدن به درصد تبدیل نهایی آب نیز برای نرخهای سردسازی ۲/۵ و ۲/۵ ۵ بهترتیب تا ۱/۵ و ۲/۵

در آزمایـش ۶، اثـر کاهـش درصـد نهایـی تبدیـل آب بـه هیـدرات در تغییـرات دمـای راکتـور قابـل مشـاهده اسـت بـه گونـهای کـه گرمـای آزاد شـده کمتـر ناشـی از تشـکیل هیـدرات بـه سـرعت در سـیال پراکنـده شـده

و پیک دمایی سریعا تعدیل شده و از بین میرود.

نتيجهگيرى

در تشکیل هیدرات تماس دو فاز گاز و آب جهت پیشرفت سینتیک ذاتی امری حیاتی است و عواملی که بر این امر مؤثر باشند قطعاً می توانند کنترل کننده تشکیل هیدرات در یک سیستم باشد. انتظار میرود که حضور فاز هیدروکربنی با اثر گذاری بر مقاومتهای انتقال جرم و حرارت بر سینتیک ظاهری مصرف گاز منتسب به تشکیل هیدرات اثر معناداری بگذارد.

زمان و اختلاف شرایط عملیاتی نسبت به تعادل دو پارامتری هستند که بر هر دو مرحله هستهزایی و رشد بلورهایی هیدرات اثر گذار میباشند. حضور فاز هیدروکربنے بهطور کلے سبب کاهش زمان و دمای القابدون توجه به نرخ سردسازی و بهعبارتی، کاهـش زمـان مرحلـه هسـتهزایی شـد. بـا شروع تشکیل هیدرات در حضور فاز هیدروکربنی، در اثر همزده شدن سیستم فاز آب بهصورت یراکنده در فاز هیدروکربنی در آمد که سبب افزایش سطح تماس آب و گاز گردیـد. تحـت نـرخ سردسـازی سـریع ایے امے بے میےزان نہایے تبدیل آب بے ہیےدرات بی تأثیـر بـود امـا در نـرخ سردسـازی آهسـته تر، بـا تشـکیل لایههـای هیـدرات بـه دور قطـرات مقادیـری آب در میان لایه هیدرات به دور از تماس با فاز گاز باقیمانده و در نهایت، میزان تبدیل آب به هیدرات کمتـر مشـاهده شـد. در مقابـل، مـدت زمـان مصـرف گاز تـا متوقـف شـدن تشـکیل هیـدرات در اثـر حضـور فـاز هیدروکربنی بهواسطه افزایش سطح تماس دو فاز آب و گاز کاهـش معنـاداری داشـت. از طرفـی دیگـر، بـا افزایےش نسبت میےزان فاز هیدروکربنے به آب، فاز هیدروکربن میتواند بهصورت لایه حائلی از تماس مؤثر آب با گاز جلوگیری کرده و پیشرفت سینتیک تشکیل هیدرات و میزان تبدیل آب به هیدرات را محـدود کنـد.

مراجع

[1]. Sloan E. D. and Koh C. A., "Clathrate hydrates of natural gases," 3rd ed., CRC Press, pp. 1-703, 2007.

[2]. Sloan E. D., Koh C. A. and Sum A., *"Natural gas hydrates in flow assurance*," 1st ed., Gulf Professional Publishing, pp. 1-193, 2010.

[3]. Yin Z., Khurana M., Tan HR. K. and Linga P., "A review of gas hydrate growth kinetic models," Chemical Engineering Journal, Vol. 342, pp. 9-29, 2018.

[4]. Nashed O., Partoon B., Lal B., Sabil K. M. and Shariff A. M., *"Review the impact of nanoparticles on the thermodynamics and kinetics of gas hydrate formation*," Journal of Natural Gas Science and Engineering, Journal of Natural Gas Science and Engineering, Vol. 55, pp. 452-465, 2018.

[5]. Seif M., Kamran-Pirzaman A. and Mohammadi A. H. R., "Phase equilibria of clathrate hydrates in CO_z/CHR
 4+ (1-propanol/2-propanol)+ water systems: Experimental measurements and thr ermodynamic modeling", The Journal of Chemical Thermodynamics, Vol. 118, pp. 58-66, 2018.

[6]. Chaturvedi E., Patidar K., Srungavarapu M., Laik S. and Mandal A., *"Thermodynamics and kinetics of meth ane hydrate formation and dissociation in presence of calcium carbonate,"* Advanced Powder Technology, Vol. 29, Issue 4, pp. 1025-1034, 2018.

[7]. Khan M. S., Lal B., Shariff A. M. and Mukhtar H. R., *"Ammonium hydroxide ILs as dual-functional gas hydrate inhibitors for binary mixed gas (carbon dioxide and methane) hydrates,"* Journal of Molecular Liquids, Vol. 274, pp. 33-44, 2019.

[8]. Yu Y., Xu C. and Li X., "Crystal morphology-based kinetic study of carbon dioxide-hydrogen-tetra-n-butyl ammonium bromide hydrates formation in a static system," Energy, Vol. 140, pp. 546-553, 2018.

[9]. Ke W. and Svartaas T. M., "The effect of molar liquid water-gas ratio on methane Hydrate formation," 7th International Conference on Gas Hydrates (ICGH 7), Edinburgh, Scotland, United Kingdom, July 12-21, 2011.

[10]. Ke W. and Svartaas T. M., *"Effect of stirring and cooling on methane Hydrate formation in a highr-pressure isochoric cell,"* 7th International Conference on Gas Hydrates (ICGH 7), Edinburgh, Scotland, United Kingdom, July 12-21, 2011.

[11] Jiang G., Wu Q. and Zhan J., "Effect of cooling rate on methane hydrate formation in media," Fluid Phase Equilibria, Vol. 298, No. 2, pp. 225-230, 2010.

[12]. "HWHYD software," version 1.1, Heriot-Watt University, Edinburgh, Scotland, United Kingdom, 2006.

Petroleum Research Petroleum Research, 2019(December-January), Vol. 29, No. 108, 13-17 DOI: 10.22078/pr.2019.3845.2758

Experimental Investigation of Methane Hydrate Formation in the Presence of Two-Phase Aqueous-Hydrocarbon Fluid

Mahboobeh Mohammad Taheri*, Zahra Taheri Rizi and Mohammad Hossein Mollazeinali

Chemical Polymeric and Petrochemical Technology Development Research Division, Research Institute of Petroleum Industry

(RIPI), Tehran, Iran

mohammadtaherim@ripi.ir

DOI: 10.22078/pr.2019.3845.2758

Received: July/28/2019

Accepted: September/23/2019

INTRODUCTION

Gas hydrates are crystalline compounds that are stabilized when gas molecules with particular size are surrounded by water molecules under the equilibrium temperature and pressure [1]. In addition, blockage of natural gas pipelines related to hydrate formation has made the industry focus on understanding hydrate formation condition and how it can be prevented [2]. Moreover, there are many reasons make hydrate kinetic studies so sophisticated. For example, main component of hydrate structures, i.e. gas and water molecules, are present in different phases, and the suitable molecule contacts are affected by mass transfer coefficients. In some limited studies, parameters such as water to gas ratio [3], stirring rate and cooling rate [4] were taken into consideration. It was founded by Lee and his coworkers [5] that cooling rate has not any significant effects on thermodynamic equilibrium of methane hydrate through sediments. On the contrary, hydrate formation kinetics were significantly influenced by cooling rate.

Moreover, it is hypothesized that the presence of liquid hydrocarbon interferes in both nucleation and growth of hydrate formation. In this study, the effect of liquid hydrocarbon on methane hydrate kinetics was investigated. Firstly, hydrate formation was carried out under the two different cooling rates as the blank tests. Then, comparative tests were done in the presence of liquid hydrocarbon.

EXPERIMENTAL MATERIALS AND APPARATUS

Methane gas with 99.99% purity, distilled water and liquid gas condensate were used in hydrate formation tests. A 750-ml stirred reactor equipped with a programmable water bath was applied. A pressure transducer (0.1%) and a PT-100 (0.5 °C) were used for measurement of reactor pressure and temperature respectively. Finally, measured data were recorded by data logger during time.

EXPERIMENTAL PROCEDURE

Firstly, distilled water and liquid hydrocarbon were loaded in reactor according to Table 1. Then, stirrer was switched on (500 rpm), and reactor was pressurized using methane up to 130 bar at 30 °C (the condition out of methane hydrate zone). Afterwards, temperature of water bath was cooled from 30 to 5 °C with constant cooling rate, and then it was kept constant at 5 °C (in the methane hydrate zone). Finally, based on the reactor temperature and pressure profile, hydrate formation was monitored for each test.

Run	Hydrocarbon	Aqueous	Cooling	
	volume (ml)	volume (ml)	rate (°C/h)	
1	0	300	10	
2	0	300	5	
3	150	150	10	
4	225	75	10	
5	150	150	5	
6	225	75	5	

Table 1: Tests Characteristics.

RESULTS AND DISCUSSION

In Fig. 1, the pressure and temperature changes of blank tests under the cooling rate of 10 °C/h (run 1) are typically shown. Two phases of liquid and gas are stable out of hydrate zone,

and temperature decrease results into gas compression and gas solubility. Methane hydrate equilibrium curve is extracted from HWHYD software [6]. As shown in Fig. 1-A, once operating condition of reactor (P-T) passes methane hydrate equilibrium curve during cooling step, it is probable that hydrate nuclei form through the bulk of aqueous phase followed by hydrate crystal growth. However, gas compression is present relative to the fluid temperature in the reactor at any moment. In addition, as shown in Fig. 1-B, hydrate formation macroscopic growth is distinguished due to a simultaneous pressure drop with a temperature peak. Neglecting very low methane solubility in water, the moles of gas entering hydrate structure is calculated using Equation 1.

$$\Delta n = \left(\frac{PV}{ZRT}\right)_0 - \left(\frac{PV}{ZRT}\right)_t \tag{1}$$

In the above equation (Equation 1), P, V, T and R denote for reactor pressure, volume of gas phase, reactor temperature and universal gas constant respectively. Also, Z is calculated using Peng-Robinson equation of state. Subscript 0 is representative of the local zero time based on the onset of hydrate growth, and subscript t denotes for the end time of the test. Here, the end time is considered as 10 hours after the observation of the onset of hydrate formation.

Figure 1: (A) P-T of blank test (run 1) vs. methane hydrate equilibrium curve and (B) P and T profiles under the cooling rate of 10 °C/h.

Pure methane forms sI structure including 5.75 water molecule per 1 gas molecule [1]; therefore, the water to hydrate conversion percentage based on the ideal stoichiometry of hydrate is calculated by Equation 2.

$$Conversion = \frac{(\Delta n \times 5.75 \times 18.02)}{m_{water}}$$
(2)

The summarized results of blank tests are given in Table 2. It is observed that hydrate growth initiates after the 5.7 hours when the temperature of bath is kept constant at 5 °C for cooling rate of 10 °C/h (run 1). This is called induction time, i.e. although operating temperature and pressure are at the hydrate zone, they remain constant and no macroscopic hydrate growth is detected. For cooling rate of 5 °C/h (run 2), hydrate growth initiates during constant cooling rate step at 7.9 °C of reactor temperature. Furthermore, this temperature is marked to represent the onset of hydrate formation and is called induction temperature.

Although the hydrate kinetic rates are similar for initial 4 hours after the onset of hydrate formation, gas mole consumption increases more for cooling rate of 5 °C/h in comparison with 10 °C/h. Finally, it results in more water to hydrate conversion. The effect of cooling rate on hydrate quality is observed in Fig. 2.

Table 2: Summarized bla	nk tests results.
-------------------------	-------------------

Run	1	2
Cooling rate (°C/h)	10	5
Induction Temperature (°C)	6.6	7.9
Induction time (h)	5.7	-
Hydrate gas consumption (mole)	1.22	1.36
Water to hydrate conversion (%)	42.1	47.0

Figure 2: Methane hydrate picture formed under the cooling rate of 10 °C/h (top (or above) image) and 5 °C/h (down (or below) image) at the blank tests.

TESTS IN THE PRESENCE OF LIQUID HYDROCARBON

The summarized results of the tests are given in Table 3. In the presence of liquid hydrocarbon with the volume ratio of 1:1 to water, the induction time decreases from 5.7 to 0.3 hours for cooling rate of 10 °C/h, and the induction temperature increases from 7.9 to 11.0 °C for cooling rate of 5 °C/h.

An increase in the water/hydrocarbon volume ratio results into less water to hydrate conversion. It is suggested that droplets of water disperse in bulk of liquid hydrocarbon while the water interface to gas increases, and hydrate is formed around each droplet until the formation of hydrate layer like a barrier separates water from gas and prevents more hydrate formation. As a result, water to hydrate percentage decreases from 42.1 to 40.1 and from 25.7 to 20.7, for cooling rate of 10 and 5 °C/h respectively. The presence of liquid hydrocarbon decreases the time of hydrate completion (duration of hydrate growth) significantly. On the other hand, when the water/hydrocarbon volume ratio increases, duration of hydrate growth decreases more.

CONCLUSIONS

In hydrate formation mechanism, water-gas contact plays an interesting role, and the parameters, which affect it, may control the hydrate formation. Moreover, it is observed that the presence of liquid hydrocarbon causes that (1) the onset of hydrate formation is shifted, (2) water to hydrate percentage is decreased, and (3) duration of hydrate growth is decreased.

Furthermore, water-hydrocarbon volume ratio has the significant effect on macroscopic hydrate formation kinetic. Finally, an increase in the water-hydrocarbon volume ratio results in more decrease in water to hydrate percentage and duration of hydrate growth.

Run	3	4	5	6
Cooling rate (°C/h)	10	10	5	5
Water : hydrocarbon	1:1	3:1	1:1	3:1
Induction Temperature (°C)	6.7	9.9	11.0	7.0
Induction time (h)	0.3	-	-	0.0
Hydrate gas consumption (mole)	0.61	0.29	0.38	0.15
Water to hydrate conversion (%)	42.1	40.1	25.7	20.7
Hydrate completion time (h)	4.0	1.5	2.5	0.5

 Table 3: Summarized results of the tests in the presence of liquid hydrocarbon.

References

[1]. Sloan E. D. and Koh C. A., *"Clathrate hydrates of natural gases,"* 3rd ed., CRC Press, pp. 1-703, 2007.

[2]. Sloan E. D., Koh C. A. and Sum A., "Natural gas hydrates in flow assurance," 1st ed., Gulf
 Professional Publishing, pp. 1-193, 2010.

[3]. Ke W. and Svartaas T. M., *"The effect of molar liquid water-gas ratio on meth ane hydrate formation,"* 7th International Conference on Gas H ydrates (ICGH 7), Edinburgh, Scotland, United Kingdom, July 12-21, 2011.

[4]. Ke W. and Svartaas T. M., *"Effect of stirring and cooling on meth ane hydrate formation in a high-Pressure Isoch oric cell*," 7th International Conference on Gas H ydrates (ICGH 7), Edinburgh, Scotland, United Kingdom, July 12-21, 2011.

[5] Jiang G., Wu Q. and Zh and J., *"Effect of cooling rate on meth ane hydrate formation in media,"* Fluid phase equilibria, Vol. 298, No. 2, pp. 225-230, 2010.

[6]. *"HWHRYD software,"* version 1.1, Heriot watt university, Edinburgh , Scotland, United Kingdom, 2006.